

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Кж1-370/22
15.07.2022. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Мирјане Војиновић, председника већа, Радомана Спарића, Марине Илић, Злате Несторовић и Ђорђа Ристића, чланова већа, са записничарем Радицом Карић, у кривичном предмету против окривљеног АА, због кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 2 КЗ, кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ и кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278 став 5 у вези става 4 и става 1 КЗ и окривљеног ББ, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344 став 2 у вези става 1 КЗ и кривичног дела помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела, у саизвршилаштву из члана 333 став 3 КЗ, у вези члана 33 КЗ, одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару, браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Ранића из Београда и браниоца окривљеног ББ, адвоката Мирзе Рамусовић из Новог Пазара, изјављеним против пресуде Вишег суда у Новом Пазару К-4/21 од 04.04.2022. године, у седници већа одржаној сходно члану 447 став 2, 4 и 5 ЗКП, у присуству заменика Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, Оливере Обрадовић и браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Ранића, а у одсуству уредно обавештеног окривљеног АА, донео је дана 15.07.2022. године, једногласно

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару, браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Ранића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Мирзе Рамусовић, а пресуда Вишег суда у Новом Пазару К-4/21 од 04.04.2022. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару К-4/21 од 04.04.2022. године, окривљени АА, у ставу I изреке, оглашен је кривим да је извршио кривично дело убиство из члана 113 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 12 (дванаест) година и 6 (шест) месеци, кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године и новчана казна у износу од

100.000,00 (стохиљада) динара и за кривично дело изазивање опште опасности из члана 278 став 5 у вези става 4 и става 1 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 14 (четрнаест) година и на новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 (стохиљада) динара, коју је дужан да плати у року од 3 (три) месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени не плати изречену новчану казну у остављеном року, да ће суд исту заменити казном затвора и то тако што ће сваких започетих хиљаду динара новчане казне изједначити са даном казне затвора. Окривљеном се сходно одредби члана 63 став 1 и 4 КЗ, у изречену јединствену казну затвора урачунава време проведено у притвору почев од 23.01.2020. године, од 03,00 часова, као дана и часа лишења слободе па надаље и то тако што се један дан притвора изједначава са једним даном казне затвора.

На основу члана одредбе 87 КЗ, у вези са чланом 348 став 6 КЗ, изречена је мера безбедности одузимања предмета, пиштоља марке „Застава магном колт“ марке „357“ фабричког броја, са 3 чауре и 3 метка у буренцету пиштоља и 3 метка са натписом на данцету „ППУ 357 маг“.

У ставу II изреке, окривљени ББ, оглашен је кривим да је извршио кривично дело насилничко понашање из члана 344 став 2 у вези става 1 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и кривично дело помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела у саизвршилаштву из члана 333 став 2 у вези става 1 КЗ, у вези члана 33 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци, уз урачунавање времена проведеног у притвору у периоду од 23.01.2020. године до 17.03.2020. године.

У ставу III изреке окривљени АА и ББ, се сходно одредби члана 264 ЗКП, обавезују да плате Вишем суду у Новом Пазару на име паушала, новчани износ од по 40.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, а сходно одредби члана 262 став 2 ЗКП, да надокнаде трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини суд одлучити посебним решењем. На основу одредбе члана 258 став 4 ЗКП, оштећени ВВ, отац сада покојног ГГ, оштећени ДД, ЂЂ и ЕЕ, се упућују на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

- Виши јавни тужилац у Новом Пазару, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у односу на део пресуде којом је окривљени АА, оглашен кривим за кривично дело убиство из члана 113 став 1 КЗ и у делу одлуке о кривичној санкцији у односу на окривљеног АА и ББ, са предлогом да се побијана пресуда уважавањем жалбе јавног тужиоца укине и предмет врати на поновни поступак и одлучивање, или преиначи тако што ће се окривљени АА, осудити за кривична дела која му се оптужницом стављају на терет и осудити на казну затвора у дужем временском трајању, а да се окривљени ББ осуди на казну затвора у дужем временском трајању,

- бранилац окривљеног АА, адвокат Милан Ранић из Београда, у односу на кривично дело убиство из члана 113 КЗ и кривично дело изазивања опште опасности из члана 278 став 5 у вези става 4 и 1 КЗ, због битне повреде одредаба

кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и неправилне одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се побијана пресуда преиначи, тако што ће Апелациони суд у Крагујевцу, окривљеног АА, на основу члана 423 тачка 1 ЗКП, у вези са чланом 19 КЗ, ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело убиство из члана 113 КЗ, те на основу истог законског прописа у вези члана 20 КЗ, ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело изазивања опште опасности из члана 278 став 5 у вези става 4 и 1 КЗ, јер наведена дела за која је оптужен нису кривична дела или да првостепену пресуду преиначи у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што ће окривљеном за кривично дело убиство из члана 113 КЗ, применом члана 56 тачка 2 КЗ, у вези са чланом 19 став 3 КЗ, утврдити казну затвора која је испод границе прописане законом, или да му за наведено кривично дело утврди мању казну затвора или да првостепену пресуду у делу који се односи на кривично дело убиство из члана 113 КЗ и кривично дело изазивања опште опасности из члана 278 став 5 у вези члана 4 и 1 КЗ, укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање. У жалби је тражио да сходно одредби члана 447 став 2 ЗКП, окривљени и он, као његов бранилац буду обавештени о седници већа другостепеног суда,

- бранилац окривљеног ББ, адвокат Мирза Рамусовић из Новог Пазара, због битних повреда одредба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се побијана пресуда усвајањем жалбе укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да се преиначи тако што ће се окривљени ослободити од кривичне одговорности.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Милан Ранић, дао је одговор на жалбу јавног тужиоца, са предлогом да се иста одбије, као неоснована.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу, је у свом поднеску Ктж-386/22 од 15.06.2022. године, предложио да Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару, укине првостепену пресуду и предмет упути првостепеном суду на поновно суђење или да исту преиначи тако што ће окривљеног АА, осудити због извршења кривичних дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 2 КЗ, недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ и изазивање опште опасности из члана 278 став 5 у вези става 4 и 1 КЗ, на јединствену казну затвора у дужем трајању и окривљеног ББ осудити на казну затвора у дужем трајању за кривична дела за која је првостепеном пресудом оглашен кривим, а да се жалбе бранилаца окривљених, одбију као неосноване.

Апелациони суд у Крагујевцу је у седници већа одржаној сходно члану 447 став 2, 4 и 5 ЗКП, у присуству заменика Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, Оливере Обрадовић и браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Ранића из Београда, а у одсуству уредно обавештеног АА, који је о седници већа обавештен преко надлежне установе у којој се налази у притвору, а председник већа и веће налази да њихово присуство није неопходно ради разјашњења ствари, размотрио целокупне списе предмета заједно са побијаном пресудом, па је по оцени жалбених навода и предлога, навода из одговора на жалбу и мишљења и предлога Апелационог јавног тужиоца, нашао:

Жалбе су неосноване.

Испитујући побијану пресуду, сходно члану 451 ЗКП, у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама предмет оцене су били жалбени наводи јавног тужиоца и браниоца окривљеног АА да је побијана пресуда донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП и члана 438 став 1 тачка 8 ЗКП (жалбени навод браниоца окривљеног АА), при чему јавни тужилац по наведеном жалбеном основу пресуду побија везано за правну квалификацију кривичног дела убиство из члана 113 КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, наводећи да о чињеницама које су предмет доказивања нису дати јасни и непротивречни разлози, а да је наведена повреда резултат и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у том делу и неправилне оцене изведених доказа, јер се, по ставу жалбе, у радњама окривљеног критичном приликом стичу сва битна обележја како објективна, тако и субјективна кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 2 КЗ. По наводима жалбе, изведеним доказима је доказано да се критичном приликом окривљени АА, приликом лишавања живота сада покојног ГГ и осталих предузетих радњи, безобзирно и насилнички понашао, да је поступао без икаквог непосредног повода и приликом изласка оштећених из ресторана, док су били на излазним вратима други пројектил испалио у правцу и висини груди оштећеног ДД, у намери лишења живота, што је у битном, по наводима жалбе, утицало на правилну правну квалификацију дела и да је првостепени суд погрешно поступио када окривљеног није осудио за кривично дело за које је оптужен, већ за кривично дело убиство из члана 113 КЗ. Предмет оцене су били и жалбени наводи браниоца окривљеног АА, такође везани за правилност правне квалификације дела, указивањем да је окривљени критичном приликом поступао у нужној одбрани, јер је пре него што је пуцао био физички нападнут тако што му је неко из противничке групе у тучи нанео тешку телесну повреду у виталном делу тела, односно близу бубрега и да је окривљени критичном приликом од себе одбијао истовремени противправни напад. Такође по наводима жалбе, изостала је оцена чињеница и околности да је окривљени услед убода у пределу виталног дела тела ножем трпео бол јаког степена, да је то било од утицаја на степен његове раздражености или препасти изазване нападом и да у контексту наведеног треба ценити и чињеницу да су повреде које су настале као последица испалења пројектила услед којих су телесне повреде задобио ДД и ЕЕ, поступао у крајњој нужди и последице повређивања ова два лица се не могу приписати у његову кривицу. По наводима жалбе, наведене повреде су последица и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешних чињеничних и правних закључака првостепеног суда, што је довело и до повреде закона на штету окривљеног. Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 8 ЗКП, постоји по наводима жалбе браниоца, јер суд није решио предмет оптужбе тиме што је из чињеничног описа из изреке пресуде изоставио радње које се окривљеном АА стављају на терет, а које се тичу покушају убиства ДД, већ је првостепени суд био у обавези да донесе ослобађајућу пресуду у односу на те радње.

Супротно жалбеним наводима јавног тужиоца и браниоца окривљеног, побијана пресуда је јасна и разумљива, како изрека, тако и изнети разлози, у побијаној пресуди су назначене све чињенице и околности које представљају битна, како објективна, тако и субјективна обележја кривичног дела убиство из члана 113 КЗ и кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278 став 5 у вези става 4 и става 1 КЗ. Такође изрека побијане пресуде није противречна сама себи, у пресуди су дати

разлози о свим чињеницама који су предмет доказивања, разлози који су изнети су потпуно јасни, међусобно непротивречни и аргументовани и из истих се поуздано закључује на који начин је окривљени АА извршио кривична дела за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, које је све радње предузео у том правцу, затим који докази потврђују одлучне чињенице и како је исте првостепени суд ценио, а што је све у складу са садржином доказа на којима се заснивају утврђења првостепеног суда, правилно закључујући да је окривљени АА, дана 23.01.2020. године, око 00,00 часова у Новом Пазару, у ресторану „Диван“, када су му способности схватања значаја и могућности управљања поступцима биле смањене али не битно, свестан дела чије је извршење хтео, уз истовремену свест о забрањености дела, другог лишио живота и критичном приликом поступајући супротно одредби члана 5 став 2 Закона о оружју и муницији, неовлашћено држао оружје и муницију, на тај начин што је након краће расправе која се десила на спрату ресторана, између осталог, са сада покојним ГГ и другим лицима који су били у његовом друштву, сишао на приземље ресторана и на начин, радњама и под околностима како је то чињенично описано у изреци побијане пресуде у ставу I, лишио живота сада пок. ГГ.

Првостепена пресуда, насупрот свим жалбеним наводима, резултат је у делу правилности и потпуности утврђеног чињеничног стања и примене материјалног права правилне примене одредбе члана 419 став 2 ЗКП, којом је прописано да је суд дужан да на основу савесне оцене сваког доказа појединачно и у вези са осталим доказима изведе закључак о извесности постојања чињеница на којима се пресуда заснива, а у вези одредаба члана 16 став 2 и став 4 ЗКП, којима је прописано да је суд дужан да непристрасно оцени изведене доказе и да на основу њих са једнаком пажњом утврди чињенице које терете или пак иду у корист окривљеном, те да пресуду или решење које одговара пресуди може засновати само на чињеницама у чију је извесност уверен.

Такође, првостепени суд је у образложењу побијане пресуде, у свему сагласно одредби члана 428 став 5 и 6 ЗКП, дао јасне и непротивречне разлоге у погледу свих одлучних чињеница које у овој кривичноправној ствари представљају предмет доказивања, па на те разлоге другостепени суд упућује, нарочито у деловима образложења који се односе на неприхватање тезе јавног тужиоца да се ради о квалификованом облику кривичног дела убиства и тезе одбране да је окривљени поступао у нужној одбрани или пак у прекорачењу нужне одбране, те у делу где је образложена правна квалификација противправних радњи окривљеног АА, да је окривљени својим радњама описаним у изреци пресуде остварио сва битна обележја кривичног дела убиство из члана 113 КЗ и кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278 став 5 у вези става 4 и става 1 КЗ, а што је оспорено жалбеним наводима заступника јавне тужбе и браниоца окривљених, а које другостепен суд не прихвата као основане.

Првостепена пресуда, по оцени другостепеног суда, заснована је на правилно и потпуно утврђеном чињеничном стању, на које је правилно примењен кривични закон, а у вези чега је првостепени суд дао јасне и непротивречне разлоге које као такве другостепени суд прихвата, па су жалбени наводи како заступника јавне тужбе, тако и браниоца окривљеног где се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, повреду кривичног закона и битне повреде одредаба кривичног поступка, оцењени као неосновани.

Супротно жалбеним наводима правилно је првостепени суд брижљивом и аналитичном оценом одбране окривљеног АА, исказа сведока ЖЖ, оштећеног ДД, ЂЂ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, одбране окривљеног ББ, оштећеног ЕЕ, записника о увиђају, извештаја о форензичком прегледу лица места који је критичном приликом сачињен и на основу налаза и мишљења Комисије вештака који је сачињен након реконструкције догађаја, примаријуса др Фехима Јуковића специјалисте судске медицине и трасолога-балистичара Дејана Бјелића, чињенично стање потпуно и правилно утврдио и о томе изнео јасне и непротивречне разлоге у побијаној пресуди, које прихвата и овај суд и на исте упућује, повезујући исте у јединствену целину, јасно означавајући које одлучне чињенице је из којих доказа утврдио и због чега је исте ценио као веродостојне са посебном оценом одбране окривљених.

Правилно првостепени суд одбрану окривљеног АА, цени као срачунато дату, у циљу избегавања, односно умањења своје кривичне одговорности када описује положај у ком се налазио у моменту испаливања хица из пиштоља (у седећем положају на месту између степеништа и улаза до бетонског стуба, лицем и ногама окренут према излазу из ресторана), с обзиром да је његова одбрана у супротности са исказом сведока ЖЖ (да је приликом силаска низ степенице са спрата ресторана окривљени угледавши сада покојног ГГ, који је последњи силазио рекао окривљеном ББ „то је тај, или ево га“ и да је у том моменту извадио пиштољ са буренцетом из појаса, из ког је испалио пројектиле у њиховом правцу, док га је женска особа која је била поред њега, пре него што је извадио пиштољ и испалио из истог вукла за рукав и молила да то не чини), исказа оштећеног ДД (који је први изашао са спрата ресторана и приметио окривљеног видно узнемиреног да стоји до стола са десне стране у друштву женске особе која га је држала и смиривала и да је говорио „не може овде нико да се прави мангуп осим мене“ да га је ИИ, моли да се смири клечући на коленима, а и да га је та женска особа држала и смиривала и када је угледао сада покојног ГГ, да је рекао ББ „ево га, то је тај“, када је он видео да окривљени држи пиштољ уперен према њима у висини грудног коша, чуо пуцањ првог пројектила, а после неколико секунди и другог који га је погодио у пределу превоја лакта десне руке), исказа оштећеног ЂЂ, да је окривљени видевши сада покојног ГГ, рекао „Г....., то је тај или ево га он“, када је зачуо пуцње, сведока ИИ, који је посведочио да је окривљени био видно узнемирен, револтиран ситуацијом која се десила на спрату и да је видевши сада покојног ГГ да силази, показао прстом на њега, то је тај, рекао окривљеном ББ, „овога или држи га“, да је у више наврата молио окривљеног да престане, да је видео да је сада окривљени АА извадио пиштољ са десног кука и испалио пројектиле, док се налазио у стојећем положају, налаза и мишљења Комисије вештака специјалиста судске медицине и трасолога-балистичара, који су се изјаснили, имајући у виду карактеристике прострелне ране и правац њеног пружања, да је иста нанета сада покојном ГГ, из релативне близине, са удаљености не веће од око 1 м и док се окривљени налазио у стојећем положају, а оштени сада покојни ГГ, у стојећем- усправном положају својом левом бочном страном окренут ка повредном оружју, са подигнутом левом руком и подигнутом левом половином грудног коша у односу на десну правилно првостепени суд, супротно жалбеним наводима, закључује да је насилна смрт сада покојног ГГ у директној узрочно-последичној вези са прострелином грудног коша, који је задобио у предметном догађају. Комисија вештака се изјаснила да је мала вероватноћа да се окривљени у моменту испаливања хица налазио у доњем ниско клечећем положају, а оштећени у стојећем положају, па је супротно жалбеним наводима браниоца окривљеног, правилно првостепени суд оценом налаза Комисије вештака, како засебно

тако и у вези са осталим доказима, утврдио положај у коме су се окривљени и оштећени налазили у моменту испаљивања хица, како је то описано у изреци првостепене пресуде. Цењени су и жалбени наводи браниоца, да је окривљени критичном приликом поступао у нужној одбрани, с обзиром да је у тучи која је настала задобио повреду у виду убодине у пределу леђа и да је испаљивањем хитаца одбијао од себе истовремени противправни напад, као и да првостепени суд на правилан начин није сагледао и утврдио психичко стање окривљеног у моменту када је задобио повреду у виду убода у пределу леђа, да није ценио да је претрпео високи интензитет бола и да се налазио у стању јаке раздражености или препасти изазване нападом, па овакве жалбене наводе оцењује, као неосноване.

Наиме, супротно жалбеним наводима, правино је првостепени суд ценио налаз и мишљење Комисије вештака Специјалне затворске болнице у Београду, дат након тестирања стања личности окривљеног, утицаја алкохола на његово понашање, психијатријског разговора са окривљеним, клиничким прегледима и испитивањима којима је био подвргнут у периоду од 11.10. до 17.11.2021. године, када се Комисија вештака изјаснила, имајући у виду наведено, да у структури личности доминира емоционална нестабилност и антисоцијалне карактеристике и да анализа душевног стања и понашања у време извршења кривичног дела, указује да се окривљени налазио у стању повишене емоционалне напетости, са психилошким садржајем афекта беса средњег интензитета, закључујући да су његове могућности да схвати значај дела и да управља својим поступцима биле смањене, али не и битно. Комисија се изјаснила да је све радње које је окривљени предделиктно предузео и после деликта биле у саставу рационалног, као и у време деликтног стања. Представник комисије вештака се изјаснио да услед структуре личности окривљеног, која је таква да су нарцистичке црте прилично изражене, да без обзира на време када је окривљени задобио убодну рану, да је имао осећај страха и виталне угрожености који није достигао ниво афекта страха, већ је би на нивоу повишене емоционалне напетости. Чињеница да је окривљени био у стању повишене емоционалне напетости, довела је до афекта беса средњег интензитета који је био много јачи од самог осећаја страха или панике. По мишљењу Комисије, траума услед задобијене повреде од ножа, вербалне расправе, туче и ношење лаких и тешких телесних повреда, код окривљеног нису довеле до поремећаја мишљења, свести, воље и перцепције, већ су узроковале компромитовање психичких функција, а имајући у виду да је окривљени све време предузимао рационалне и сврсисходне потезе, да није било конфузних, ирационалних потеза и понашања, како пределиктно, тако и посделиктно и за време самог деликта.

Правилно првостепени суд прихвата налаз и мишљење Комисије вештака, с обзиром да је исти дат од стране компетентних стручњака, стручно и по правилима струке, из којих разлога су жалбени наводи браниоца окривљеног оцењени као неосновани. Из изведених разлога, правилно је поступио првостепени суд када је одбио предлог одбране да се одреди ново комисијско психијатријско вештачење.

Имајући у виду да се критични догађај чињенично десио на начин како је то представљено у изреци првостепене пресуде, правилно је поступио првостепени суд када је нашао да се критичном приликом окривљени није понашао безобзирно и насилнички у мери која превазилази уобичајене околности које прате лишење живота неког лица, односно није исказан велики интензитет безобзирности који превазилази уобичајену меру насиља која иначе постоји код кривичног дела убиство из чл. 113 КЗ,

па се жалбени наводи јавног тужиоца да се у радњама окривљеног критичном приликом стичу сва битна обележја како објективна, тако и субјективна кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 2 КЗ оцењују као неосновани. Чињеница је да суд није везан правном квалификацијом дела, али су оцењени као неосновани и жалбени наводи јавног тужиоца да првостепени суд није дао јасне разлоге због чега налази да умишљај окривљеног АА критичном приликом није био усмерен и да оштећеног ДД лиши живота и да није ценио да је окривљени испалио хице у затвореном простору – ресторану у коме је у том моменту било ко 50-ак гостију у тренутку када су лица излазила и била на излазним вратима, а неки и на паркингу ресторана, чињеницу да је пројектил прошао кроз десну стране јакне оштећеног ДД и погодио га у десну подлактицу и да је услед непрецизности у гађању оштећени није лишен живота и да је суд морао да цени да је у таквој динамици догађаја окривљени хтео да лиши живота оштећеног ГГ, и да је пристао да на тај начин доведе у опасност животе и других лица, када би се, по наводима јавне тужбе, радило о кривичном делу тешко убиство у покушају из члана 114 став 1 тачка 11 КЗ.

Такође, супротно жалбеним наводима браниоца окривљеног правилно је првостепени суд нашао да се у радњама окривљеног АА стичу и битна обележја кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278 став 5 у вези става 4 и става 1 КЗ о чему је првостепени суд изнео јасне, аргументоване и образложење разлоге, па су жалбени наводи да је окривљени приликом испаливања како првог тако и другог пројектила поступао у нужној одбрани и да су последице настале задобијањем телесних повреда ДД и ЕЕ у узрочној вези са поступањем окривљеног у нужној одбрани и да се наведене последице рањавања оштећених не могу приписати кривици окривљеног, јер се у односу на наведене оштећене ради о крајњој нужди, која такође искључује његову кривичну одговорност.

Супротно жалбеним наводима, правилно првостепени суд налази да је окривљени опште опасном радњом и опште опасним средством, испаливањем пројектила из ватреног оружја изазвао опасност за живот и тело људи, тако што је у насталој тучи после неколико секунди након што је испалио пројектил из пиштоља којим је погодио сада пок. ГГ, испалио још један пројектил са удаљености која је била већа од једног м из стојећег положаја, свестан да се налази у затвореном делу ресторана где је присутан већи број гостију, да многи гости излазе из ресторана и налазе се на паркингу, а који пројектил је најпре прошао кроз десну стране јакне оштећеног ДД наневши му лаку телесну повреду у виду прострелине десне подлактице, а затим прошао кроз отворена врата ресторана и погодио у бутну кост леве ноге оштећеног ЕЕ који се налазио на паркингу ресторана на удаљености од око 20 м од улаза у ресторан, наневши му тешку телесну повреду у виду застрелне ране бутне кости леве ноге и да је испаливањем пројектила изазвао опасност по живот и тело ових оштећених лица.

Наиме код кривичног дела изазивања опште опасности из члана 278 став 4 у вези става 1 КЗ, радња извршења се састоји у предузимању неке опште опасне радње или у употреби опште опасног средства оружја, док је последица изазивање-проузроковање конкретне опасности за заштићено добро, а за оцену постојања обележја предметног кривичног дела битно је да ли је услед предузимања неке од алтернативно одређених радњи које се састоје у изазивању опасности наступила последица – конкретна опасност за живот или тело људи или за имовину већег обима. Конкретна опасност као последица овог кривичног дела треба да је објективна,

стварна, да се заштићеног добро налази у непосредној опасности да буде повређено, односно да постоји блиска и реална могућност да дође до повреде заштићеног добра живота или тела људи а која је у конкретном случају несумњиво наступила. С обзиром да је правилно првостепени суд утврдио да окривљени није поступао у нужној одбрани приликом испаливања хица којим је усмртио сада пок. ГГ, као неосновани су оцењени и жалбени наводи браниоца да је у односу на испаливање хитаца који су неспорно повредили оштећене ДД и ЕЕ, поступао у крајњој нужди у смислу члана 20 КЗ, правилно утврђујући да су остварена у његовим радњама сва битна обележја кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278 став 5 у вези става 4 и става 1 КЗ.

Предмет оцене другостепеног суда су били и жалбени наводи браниоца окривљеног ББ да је побијана пресуда у односу на овог окривљеног донета уз битне повреде кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, навођењем да пресуда не садржи разлоге о одлучним чињеницама услед чега не може да буде испитана њена правилност и законитост, да је донета на основу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања везано за оба кривична дела за које је оглашен кривим, указујући да једини доказ који упућује на кривицу окривљеног да је извршио кривично дело помоћ учиниоцу након извршеног кривичног дела из члана 333 став 2 у вези става 1 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 КЗ, споразум о признању кривичног дела, односно исказ који је окривљени КК дао пред Вишим јавним тужиоцем у Новом Пазару, и исказ окривљеног ЛЛ који је такође закључио споразум о признању кривичног дела и да је изостала брижљива оцена, како одбране окривљеног у том делу, тако и њихових одбрана и правилном оценом истих могло би да се ради евентуално о радњи подстрекавања, па овакве жалбене наводе оцењује као неосноване.

Наиме, побијана пресуда, у односу на окривљеног ББ није донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, јер иста садржи разлоге о чињеницама које су предмет доказивања, изрека и образложење побијане пресуде су јасни, разумљиви, о чињеницама које су предмет доказивања, су дати јасни и непротивречни разлози и из истих се поуздано закључује на који начин је окривљени ББ извршио предметна кривична дела, за која је оглашен кривим првостепеном пресудом, које је све радње предузео у том правцу, затим који докази потврђују одлучне чињенице и како је исте првостепени суд ценио, а што је све у складу са садржином доказа на којима се заснивају утврђења првостепеног суда, а које разлоге у потпуности прихвата и другостепени суд и на исте упућује. Чињенично стање је потпуно и правилно утврђено оценом одбране окривљеног и изведених доказа током поступка, о чему су изнети јасни, непротивречни и аргументовани разлози који жалбеним наводима браниоца окривљеног нису доведени у сумњу.

Испитујући побијану пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, предмет оцене су били жалбени наводи јавног тужиоца да су утврђене казне затвора, како у односу на окривљеног АА, тако и у односу на окривљеног ББ, а потом и изречене јединствене казне блаже него што је то нужно са становишта сврхе кажњавања. Такође, су предмет оцене били и жалбени наводи бранилаца окривљених да је окривљене, уколико се докаже да су извршили кривична дела, како је то утврђено у првостепеном поступку, требало изрећи блаже кривичне санкције, па изнете жалбене наводе, како јавног тужиоца тако и бранилаца окривљених, оцењује као неосноване.

Супротно жалбеним наводима, првостепени суд је приликом одлучивања о казни, сходно члану 54 КЗ, правилно ценио све околности које су од значаја за њену висину, па је тако на страни окривљеног АА ценио његове личне и породичне прилике, да је ожењен, отац четворо деце, док је од отежавајућих околности ценио ранију вишеструку осуђиваност, између осталог и за кривична дела са елементима насиља, побуде и околности под којима су дела извршена, па је ценећи степен кривице, јачину угрожавања и повреде заштићених добара, живота и тела људи, правилно поступио када је окривљеном АА за кривично дело убиство из члана 113 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 12 (дванаест) година и 6 (шест) месеци, за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, казну затвора у трајању од 1 (једне) године и новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 динара и за кривично дело изазивање опште опасности из члана 278 став 5 у вези става 4 и става 1 КЗ казну затвора у трајању од 1 (једне) године и осудио на јединствену казну затвора у трајању од 14 (четрнаест) година и новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 динара, уз урачунавање времена проведеног у притвору.

Такође, правилна је и одлука првостепеног суда, супротно жалбеним наводима, да се окривљени ББ, након утврђивања појединачних казни затвора у трајању од по 6 (шест) месеци за кривично дело насилничко понашање из члана 344 став 2 у вези става 1 КЗ и кривично дело помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ, осуди на јединствену казну од 10 (десет) месеци затвора, правилном оценом свих околности које су од значаја за висину казне, како олакшавајућим тако и отежавајућим које су утврђене у првостепеној пресуди.

По налажењу другостепеног суда, у односу на обојицу окривљених, како утврђене тако и јединствене казне затвора и новчана казна, нужне су, неопходне али и довољне ради остваривања сврхе кажњавања прописане одредбом члана 42 КЗ у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција прописане одредбом члана 4 став 2 КЗ. Изреченим казнама изражена је и друштвена осуда за извршена кривична дела и учвршћена обавеза поштовања закона.

Правилна је и одлука о трошковима поступка, с обзиром да су окривљени оглашени кривим и иста је донета у складу са одредбом члана 261 и члана 264 ЗКП.

Из изнетих разлога, Апелациони суд у Крагујевцу на основу одредбе члана 457 ЗКП одлучио је као у изреци пресуде.

**Записничар,
Радица Карић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Мирјана Војиновић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Весна Алексић**

